

lov, hvortil en saadan Ordning af Forholdet maa slutte sig. Det er de Oplysninger, jeg nærmest finder Anledning til paa Sagens nærværende Standpunkt at meddele.

Bregendahl: Naar den ærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører have forklaret det under Discussionen idag omhandlede Forslag af Udvalget saaledes, at det kun indeholder, at der skulde arbeides paa de i dette Forslag nævnte Veilinie i Finantsaaret 1852—1853, og at Forslaget ikke foregriber Fremtiden, saa maa jeg rigtignok tilstaae, at det er en Fortolkning af Forslaget, som jeg ikke troer endnu efter Motiveringen eller selve Udtrykkene kan uledes deraf; thi det hedder nemlig først paa den østrejdhste Hovedlandeveislønie og derefter paa Veilønie mellem Aarhus og Ringkøbing saavel øster som vester efter; naar der derimod var sagt, at der skulde arbeides deels paa den ene og deels paa den anden Veilønie, saa kunde man forstaae, at det var Meningen, at der ikke skulde lægges nogen Plan for Fremtiden. Forøvrigt var det jo saa meget mere forklarligt, at man kunde forstaae Forslaget paa den Maade som flere og navnlig jeg har opfattet det, som det jo ikke er første Gang, at der under Discussionen af Finantsloven er fremsført den Sigelse mod Udvalget, om jeg maa bruge det Udtryk, at det har tilfattet at indbringe en Plan i Finantsloven eller, om det just ikke tilfattede Saadant, at det dog var Noget, som fulgte af Udvalgets Indstillinger og Motiveringer, et Spørgsmaal, som jeg iøvrigt ikke her videre skal indlade mig paa. Men, naar Forslaget efter dets Ordlydende ikke kan forstaaes paa en anden Maade end den, hvorpaa jeg har opfattet det, troer jeg ikke, at det kan gjøre nogen Nytte; thi det maa dog nærmest henføre under Administrationen at bestemme, hvorledes de Midler, der voteres, skulle anvendes efter de engang vedtagne almindelige Regler. Naagt jeg har udtalt, at jeg antager det for ønskeligt, at Rigsdagen havde Indflydelse paa Bestemmelsen af hvilke enkelte Veiarbejder der skulde udføres, kan jeg dog ikke nægte, at, naar der handles kun om et enkelt Aars Arbejde, da griber det saameget ind i Administrationen, at det vistnok maa erkjendes i det Mindste, at

ligge paa Grændsen imellem Administrationen og Lovgivningen. Jeg troer derfor, som sagt, at man kunde gjøre Skade ved at vedtage den her af Udvalget foreslaaede Tilføining. Det har været mit væsentlige Formaal ved at stille Underendringsforslag, at forhindre, at en saadan Plan skulde lægges for Fremtiden, og at den Mening, jeg troede at ligge i Udvalgets Forslag, skulde tages til Følge. Jeg skal derfor ikke videre holde paa mit principale Forslag, men gjerne tage det tilbage. Kun skal jeg bemærke, at, naar den ærede Indenrigsminister har troet, ikke i den første Deel af mit Forslag at kunne finde det Hensyn, som kunde bevæge til at tage en Deel af en af de Veilønie under Behandling, som jeg ogsaa har nævnt, nemlig et Stykke af den nordre Forbindelsesvei, saa vil den ærede Minister af mit principale Forslag see, at to Hensyn der ere nævnte, som der skulde gjøres gjældende, saa at den Indvending mod Forslaget i det Hele ikke kan gjøres gjældende, at det første Hensyn ikke kunde hjemle den paapegede Foranstaltning; thi jeg har nævnt, at det er det andet nævnte Hensyn, som skulde begrunde hiin Fremgangsmaade. Jeg skal i Forbindelse dermed oplyse, at med Hensyn til den Veilængde, jeg her omtaler, nemlig endeel af den nordre Forbindelseslønie, er der allerede steet forberedende Arbejder, idet Veiløniens Retning er afstukket af Ingenieurcorpset i Forbindelse med de communale og locale Autoriteter i Overensstemmelse med Veianordningen af 1841, og det træffer sig, at den Strækning af denne Veilønie, der er saa trængende til Ombygning, vil, hvor den slette Bei hører op, just falde sammen med den gamle Bei, hvor denne er i en bedre Tilstand, saa at der altsaa er saa meget mere Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa dette Veistykke; men jeg har ikke stillet Forslaget, for at henlede Opmærksomheden udelukkende paa dette Veistykke, jeg har brugt den Localundersøgelse jeg havde, og som viste mig, at det Forslag, som var stillet her af Udvalget, i sin Almindelighed maatte anses for urigtigt, og jeg troer, at det Samme vil stee af Andre, som have nøiere Kundskab end jeg til de locale Forhold paa andre Steder i Provindsen. Jeg troer derfor, at man